

SKAUTSKÝ

Český a slovenský exilový skauting
Oddíl Dr. Velena Fanderlika

Oddílový oběžník č.

1984

IX. ročník

1

Začínáme nový skautský rok. Vypadá to, že by nám počasí mohlo přát a v tom případě se sejďeme v neděli

9. září

ve Wildparku. Najdete to snadno - na silnici č. 44 mezi Gross-Gerau a Mörfelden /3 km od vyjezdu z dálnice u Gross-Gerau/ je pár domečků. Na druhé straně silnice je parkoviště, kde máme sraz.

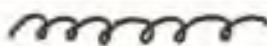
Kdyby nám počasí neprálo, bude schůzka v klubovně ve Walldorfu /Gartenstrasse/. V případě nejasností se můžete opět zeptat na čísle 06131/381858.

Začínáme v každém případě v 10 hodin. Konec bude o něco později, ale prosíme rodiče, aby přijeli už v 17 hodin, je

potřeba si nutně promluvit o několika věcech.

.....

Když budeme venku, uděláme si v poledne oheň a budeme si moci něco opéct. Tak si vezměte nějakého buřta. Kdo máte, vezměte polní lopatku a sekerku, budeme to potřebovat k programu. Jinak nezapomínejte, že na schůzky nosíme vždy zpěvník, zápisník, KPZ, kapesní nůž a příp. nějakou skautskou příručku.

Na táboře jsme se vrátili ke starému způsobu rozdělení oddílu - zavedli jsme opět družiny světlusek, vlčat, skautek a skautů. Zůstaneme u toho i nadále, lépe se dělá program. Bližší si povíme na schůzce. Začneme také hned s družinovým bodováním - bodovat se bude docházka, zápisníky, KPZ, kronika, úklid po schůzce a probraná látka z poslední schůzky.

Jistě jste si všimli, že Telegram nepřichází nikdy s obyčejnými známkami. Na světě je ohromné množství lidí, kteří známky sbírají a také za ně platí. Jestliže sami známky nesbíráte, vystříhněte ji vždy z obálky /s kusem papíru okolo/ a přineste to na schůzku. Až toho budeme mít více, pošleme to „Scout U stamp bank“. Tam se známky třídí a prodávají dál. Z výtěžku se financuje např. pomoc tělesně poškozeným skautům, akce na pomoc třetímu světu atd. Bude to náš malý příspěvek k této činnosti.

V listopadu /24. nebo 25. 11./ jsme opět pozváni do Wiesbadenu na „Volkswanderung“; opět to pořádají američtí skauti, jde se buď 10 nebo 20 km a získají se medaile. Startovní poplatek je 6,50 DM. Pomalu si to rozmyslete a na schůzce se můžete přihlásit.

Na schůzce oddílové rady 1. září byl přijat návrh, že bychom se měli pokusit získat co nejvíce odborek táborníka. Začneme s tím již na této schůzce. Všichni zájemci z řad skautek a skautů : začněte doma sami a to vypracováním bodu 9 /„Zná nejpotřebnější výstroj, nářadí a množství potravin potřebné pro týdenní táboření 10 skautů a skautek.“/. Vypracujte to písemně a po odevzdání vám bude tento bod potvrzen.

PRO RODIČE

Opět se bude vybírat „vyrovnávací poplatek“ od těch, kteří nebyli na táboře. Činí stejně jako loni 50 DM na dítě. Peníze jsou určeny spolu s přebytkem z tábora na financování činnosti oddílu během roku. Netýká se to samozřejmě těch, kdož jsou zde noví a ještě nejsou zajištěni.

Loučez

Již pátý rok se na vás valí toto „trápení“ s češtinou. Jenomže jazyk je jednou z podmínek naší existence, jinak bychom mohli klidně chodit k německým skautům a jistě by to bylo pohodlnější. Na poslední schůzce před táborem jste se mohli přesvědčit, že námaha spojená s řešením úloh se vyplácí i materiálně - to zase byla spousta pěkných odměn!

A teď už k věci. Ve vybraných slovech se dostáváme k písmenu s. Všechna slova najdete v Listu do bloku č. 13. Jedno slovo tam ale chybí - usychat / a s y se píše samozřejmě i příbuzná slova jako zasychat, vysychat, přesychat atd./ . Některá slova budou potřebovat vysvětlení.

Sysel -

malé zví-
rátko, ži-
vící se
kořínky,
obilím a
bobulemi.
Německy
Ziesel.

Sýček -

malá sova,
veliká asi
jako holub
/jsou ale i
menší druhy/.
Německy je
to Kauz.

Sýkora se německy řekne Meise a je jich několik druhů. Na obrázku vidíte sýkoru konádra, německy Kohlmeise.

Slovo syť znamená opak hladový. Německy satt.
Sychravé bývá počasí na podzim - studené a vlhké.
Němci pro to používají nejčastěji výraz naßkalt.

Po tomto úvodu bude pro vás hračkou doplnit v následujícím textu i nebo y.

Letos jsme na táboře málo s-gnalisovali. K obědu byly nudle, pos-pané strouhaným s-rem. Měs-c zašel za mrak a zdáli se ozývalo houkání s-čka. V pros-nci bývá s-ce zima, ale s-slové mají dost zásob. S-korky to mají horší, musí stále hledat něco do zobáku, aby se nas-tily. Mas-tá strava není vždy nejlepší, s-rová zelenina je zdravější. S-ra se německy řekne Schwefel. S-n mého dědečka je můj otec. V předs-ni s-čela pára, unikající s-lně z prasklého potrubí. Zledovčtlé s-lnice se s-pou solí nebo pískem.

Určitě taky hráváte na dlouhých cestách autem nebo vlakem všelijaké slovní hry. Oblíbené je např. jmenování různých věcí, začínajících určitým písmenem. Vaším dalším úkolem je najít od každého písmena české abecedy jednoho živočicha. Od některých písmen to asi nepůjde /jako např. dlouhé samohlásky - ale pozor, na ú existuje!, na n apod./. Více bodů dostanete za název, který je ryze český /tak např. více platí pes než puma/. Celou českou abecedu najdete v Listu do bloku č. 1.

Kdo děláte soutěž už delší dobu, jistě si vzpomenete, že jsme se jednou zabývali přídavnými jmény tvrdými a měkkými /bylo to v Telegramu č. 3 z r. 1982/. Ta první mají pro tři rody tři různé tvary /tvrdý chleba, tvrdá zem, tvrdé živobytí/, druhá všechny tři tvary stejné /husí křik, husí pečeně, husí vejce/. Podívejte se také do Listu do bloku č. 10.

Najděte v následující povídce všechna měkká přídavná jména.

DOBRODRUŽSTVÍ V PRÉRII

Nad hřebeny Skalistých hor, které bývá za srpnových jiter spíše tušit než vidět, se zvedla mlžná řasa. V dáli doznívalo dunění expresu, spojujícího břehy dvou oceánů z New Yorku do San Franciska. Žár jiskřivého rána zastihl malou loveckou skupinu na stanici Mts.Peak. Tři muži se chystali do prerie.

Na prvních dvou bylo vidět na první pohled pravé zálesáky, třetí se od nich nápadně lišil. Jeho kožený oděv byl příliš čistý a jeho obličej příliš bledý, abychom nepoznali obyvatele velkého města, který přijel strávit svou dovolenou mezi opravdové lovce kožešin. Tento mladý muž se jmenoval San Craford, byl velmi bohatý a sem na úpatí Skalistých hor přijel na doporučení svého osobního lékaře, který mu

předepsal namísto rozličných vodiček a prášků několikatýdenní pobyt v divoké a drsné préríjní přírodě. Oba druzí muži byli zkušení lovci kožešin a měli být na delší čas milionářovými průvodci.

Své stany postavili na pokraji vysokého jehličnatého lesa. Několik metrů opodál si vybral místo pro táboření Mr. Craford. Svůj stan přeměnil za dopoledne v malý salonek s koberci, kožešinami a toaletou plnou vzácných voňavek.

Již po první celodenní pochůzce prérií se mladý milionář, nijak netajil zklamáním a nudou. Zív a pravil: „U všech všudy, vždyť tu pro mne není docela nic nového! Sjezdil jsem Austrálii, procestoval Indii, střílel lvy v Africe, lovil tučňáky v Patagonii, nikde jsem se však tak beznadějně nenudil jako tady!“ - „Mr. Craforde, může se lehce přihodit, že se vám i tady připlete pod nohy něco, co jste na svých cestách po světě ještě neviděl. A je docela možné, že na to setkání budete pamatovat celý život.“ Lovec domluvil a zahleděl se na žhavé uhlíky dohasínajícího ohně: „Tady se jeden ani nenaděje. Člověk musí být připraven opravdu na všechno...“ - „Dobrodružství s Indiány? Hádí?“ napůl zív, napůl se otázel Mr. Craford. Lovci nespíchlali s odpovědí. Unuděný boháč ještě několikrát zív, než znovu promluvil: „Muži, dám vám jako zvláštní odměnu 5000 dolarů, když dokážete, abych zde v tom koutě zažil něco tak senzačního, něco - nu něco, nač bych dovedl vzpomínat po celý život.“ - Zkušení zálesáci na sebe krátce mrkli a jeden z nich řekl: „Dobře, pane! Mínilo-li to doopravdy, zažijete snad zítra, snad pozítří, ale jistě docela hodně brzy něco nezapomenutelného, nač opravdu dokážete vzpomínat, kdybyste žil sto let! Platí?“ - „Platí!“

Za několik dní po této rozmluvě se vydali všichni tři na lov do pralesa. Mladý milionář byl ve velmi dobré náladě, a co chvíli se polozvědavě, poloposměšně tázal, kdy už zažije to slíbené dobrodružství. Oba muži vždy jen zabručeli svou odpověď. Před polednem přišli k malému jezírku obrostlému bílými lekníny s kol dokola nízkou, hebkou trávou. Zde se rozhodli, že se naobědvají.

Co tak odpočívají v trávě, přešlo ve vzdálenosti sotva dvacet metrů od nich zvířátko, připomínající naši kunu; bylo však trochu statnější a svůj nádherný načechraný černobílý ohon neslo hrdě vztyčený vzhůru. Jakoby náhodou se otočil jeden z lovců po zvířeti a upozornil na ně oba společníky. Boháč povstal a náramně se divil, jak jsou zde v pralese některá zvířata krátká. „Že to zvíře chytну do ruky,“ zasmál se, „mám to zkusit?“ A nevšímaje si čtveráckého pohledu, který mezi sebou vyměnili oba lovci, hnál se po zvířátku, které s dráždivým klidem pozorovalo celou skupinu mužů a klidně stálo.

/pokračování příště/

Nezapomeňte na pravidla odevzdávání řešení soutěžních úkolů: na první schůzce po vyjití Telegramu nebo do týdne po ní písemně. Kdo se opozdí o jednu schůzku, dostává jen poloviční počet bodů. Později se luštění již neberou. Luštění z tohoto čísla můžete odevzdat až na říjnové schůzce, protože Telegram vychází pozdě.

Dopisování s Novým Zélandem se asi neuskuteční. Skautíci vedou korespondenci se Singapurem a o nás neprojevíli zájem. Máme ale možnost něco podobného uskutečnit s Austrálií. Napsal nám bratr Akela / byl od něho pěkný článek v Šípu č. 13/, který nám vyjednal možnost korespondence se skauty v městečku Colac. Mohli by dokonce i ti, kdo neumí anglicky. Na schůzce si o tom promluvíme.

Táborové vzpomínky

Citát z kroniky ze dne
16. 7. 1984:

Dneska se nedělo vůbec nic, co by bylo nějak zajímavé. Budíček byl jako obvykle v 7⁰⁰ h a Petr nás hnál při rozsvícení na kopec, i když pršelo.

Naštěstí to takhle nebylo pořád a tento zápis je výjimkou. Zajímavého jsme zažili dost a déšť nás taky dlouho netrápil. Jen ten Petr...

Začalo to už tím, když Žáby a Lišky vařili v terénu krupicovou kaši, pak se museli pomocí vysílaček najít a své výrobky si vyměnit. Skauti od Lišek málem prodřeli kotlík, jak jim to chutnalo.

Toho vaření v přírodě bylo více. Samozřejmě jsme zkoušeli různé zálesácké čaje /když se do toho dá dost cukru, dá se pít vše/ a vařilo se také při přenocování venku. Ale jak praví kronika, ...„Včelka si spálila jeden prst a pustila klacek, který držel kotel, takže jsme byli bez čaje.“

Vyšší školu kuchařského umění předváděly tradičně Lišky. Díky Redymu se podařilo zvládnout i pizzu. Bodování nevyhráli jen proto, že při práci je bylo vidět zřídka a nebýt Šamota s Mývalem, tak by asi předávali někdy službu až za dva dny.

Vyvrcholením prvního týdne byl velký „Foto-Hike“ Glattem. Takhle jsme si to tam ještě nikdy neprohlídli! Jestlipak ještě víte, kde byl vedlejší obrázek? Nebo co je napsáno na zvonu, který nezvoní a nevisí ve věži? Pro matematiky byla určena otázka, kolik stojí v Glattu 3,7 litru Super. A jak to bylo s přenocováním v Říši nebeské?

**Wann seh'n wir drei
uns wieder?**

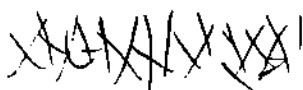
Strašidla se na táboře kupodivu žádná neobjevila. Asi to bylo tím, že se zalekla našich hlídek. Jen Šamson objevil UFO a podezřelé kroky v lese, ale to nebylo nic vážného. Ale jako naschvál zrovna nikdo nehlídal, když jsme v noci dostali opilou návštěvu. Musela to nakonec vyřešit policie.

Poprvé jsme měli na táboře postaveno pravé indiánské typí /ze Švýcarska/. Ale moc jsme ho nevyužili - občas tam někdo přespál, několik dní bylo přeměněno v polní nemocnici. To když vypukla obvyklá táborová choroba, kterou nám pomáhal zažehnat dokonce šaman ze Sulzu. A jednou ráno jsme tam tam našli spící Alana a Redyho, když přechasně ukončili výsadek.

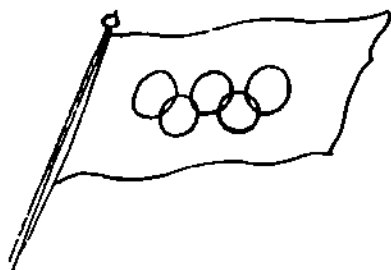
20. července uplynulo 40 let od pokusu o atentát na Hitlera. Naši skautští přátelé v Hopfau nás pozvali na večer, který byl věnován námětu „odpor“. Také my jsme přispěli trochou vyprávění o významu odporu a odboje v československých dějinách. A kromě této vážné části jsme se i bavili - hopfauští připravili dvě hry /„bijukmín“, který se loni naučili od nás a „krmení miminek“/. Také se pekli burty a zpívalo se. Mohli jsme si prohlédnout jejich „biologicky“ vedenou zahrádku včetně zázračné květiny, která otvírá své květy na noc. A všechno pak bylo v místních novinách.

Samozřejmě jsme nezapomínali ani na skautskou kulturu. Dokonce i sám Šaman prohlásil před svědky, že se náš zpěv zlepšil! Linoryty bohužel nemůžeme v Telegramu otisknout, jsou moc velké. Ale také se malovalo. Odněslo to řada triček. Na vedlejším obrázku vidíte také jedno táborové umělecké dílo - autoportrét jedné kobry.

Večer jsme si četli - tentokrát to byla knížka „Pod junáckou vlajkou“ od Jaroslava Foglara. Na příštím táboře budeme číst pokračování, které se jmenuje „Devadesátka pokračuje“. Je to napínavější - popisuje se tam např. hra „Po stopách Alvarezových“.

Důstojným vyvrcholením tábora byla naše 1. olympiáda. Dal by se o ní napsat jeden celý tlustý Telegram. Zahajovali jsme pochodňovou štafetou z Glattu a zapálením olympijského ohně /který pak byl během her dvakrát nešiky převržen/.

Závodilo se v překážkovém běhu, dřevorubectví, Kimově hře, v hodu bumerangem do dálky /komu se vrátil, měl smůlu!/. Také byly vodní závody a lukostřelba. Co se poztrácelo šípů při tréninku!

Jeden celý den nám zabral orientační závod /nikdo se neztratil!/ a další den se hrál minigolf.

Měli jsme i stupně vítězů a každý den byly udělovány medaile. Kromě známých domácích borců získali hodně cen i

„hosté“ /hlavně zásluhou Mývala/. Překvapili i nováčkové - třeba takový Jambo, který se sám považoval za outsidersa, dosáhl v celkovém hodnocení bronzové medaile!

Celý olympijský ruch jsme zakončili turnajem v odbíjené.

